

LIŠTIČKY FOXES

TISKOVÝ MATERIÁL K ČESKO-SLOVENSKO-IRSKÉMU FILMU
SCÉNÁŘ A REŽIE **MIRA FORNAY**

SVĚTOVÁ PREMIÉRA 9. 9. 2009

www.listicky.cz

LIŠTIČKY

FOXES / PICCOLE VOLPI

83 min., color, 35 mm, 16x9 widescreen

jazyk: slovenština, angličtina, čeština

Dolby Digital 5.1, titulky: anglické, české, italské

SVĚTOVÁ PREMIÉRA

9. 9. 2009, 66. mezinárodní filmový festival v Benátkách, soutěžní sekce 24. týden mezinárodní kritiky (Settimana Internazionale della Critica – SIC / International Film Critics' Week)

ČESKÁ PREMIÉRA

17. 9. 2009

PRODUKCE

SAMSON FILMS Ltd. (IR), (www.samsonfilms.com)

Cineart TV Prague, s.r.o. (CZ)

MIRAS, s.r.o. (SK)

KOPRODUKCE

i/o post (CZ)

Česká televize (CZ)

Film získal grant od Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Projekt vznikl za podpory Fondu Eurimages, Irského filmového fondu, Slovenského ministerstva kultury – programu Audiovizia a za podpory Visegrádského fondu.

PRODUCENTI

Viktor Schwarcz (CZ)

Juraj Buzalka, Emil Fornay (SK)

David Collins, Brian Willis (IR)

KOPRODUCENTI

Jordi Niubo (i/o post)

Jaroslav Kučera (Česká televize)

V HLAVNÍCH ROLÍCH

Réka Derzsi (SK) – Alžběta, Rita Banczi (SK) – Tina, Aaron Monaghan (IR) – Steve, Jitka Josková (CZ) – Ducky, Jonathan Byrne (IR) – Travis, Christopher Simpson (UK) – Jeff, Nicholas Pinnock (UK) – Mike

DÁLE HRAJÍ

Bredan McCormac (IR), Dana Pribulová (SK), Cathy Belton (IR), Petra Nesvačilová (CZ) ad.

Státní fond ČR
pro podporu a rozvoj
české kinematografie

WITH FINANCIAL SUPPORT
OF THE MINISTRY OF CULTURE
OF THE SLOVAK REPUBLIC

IRISH FILM BOARD
BORD SCANNÁN NA hÉIREANN

In Selected Theatres

66. MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
VENEZIA 2009

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Radiožurnál
40. ROČNÍK VYDÁNÍ

A2 kulturní týdeník

RADIO 1
97.9 FM

ČESKÁ TELEVIZE

NÁMĚT

Lištičky vyprávějí příběh o závidi, žárlivosti a závislosti mezi dvěma sestrami, ale hlavně o jejich vzájemné lásce. Jednoduchý příběh o zradě, vykoupení a odpuštění.

Story o sesterské lásce – fiktivní příběh s tajemstvím a magií paměti, který je vyprávěn přísně realistickou formou dramatu.

SYNOPSIS

Au pair Alžběta (23) se zoufale snaží vytvořit si svůj nový domov v Irsku tím, že si chce najít chlapa za každou cenu. Částečně proto, že její skutečný domov na Slovensku bude brzy srovnán se zemí kvůli nové dálnici, ale hlavně má své osobní důvody. Její starší sestra Tina (27), zasnoubená s Irem Stevem (30), jí chce pomoci, cítí, že jí to dluží. Alžběta ale její pomoc kategoricky odmítá a zdá se, že na idylický bezstarostný život Tiny se Stevem žárlí.

Od začátku je mezi sestrami něco temného, nevyčleněného, co vytváří obrovské napětí a brání jim přiblížit se k sobě. Z jejich pohledu představují muži jedinou šanci nabízející štěstí a lepší život. Jedinou možností pro sestry, jak se dostat ven z tohoto bludného kruhu, je postavit se jejich společné minulosti – momentu, o kterém nikdo nepromluvil a nepojmenoval ho od chvíle, kdy se stal.

Alžběta se rozhodne zůstat v Dublinu na vlastní pěst. Potkává tam podivnou punkerku Ducky (23), která Alžbětě pomůže udělat první krok do neznáma. Avšak s Ducky nepřichází jenom fyzická proměna Alžběty, ale vrací se i temná minulost.

Jakkoli se obě sestry snaží vyhnout konfrontaci s tím, co bylo – což je následně vede do slepé uličky –, jedině vzájemným odpuštěním se k sobě opět mohou přiblížit.

REŽIJNÍ EXPLIKACE

Lištičky mají charakter dramatu, v němž je skutečnost nahlížena pohledem hlavní postavy – Alžběty.

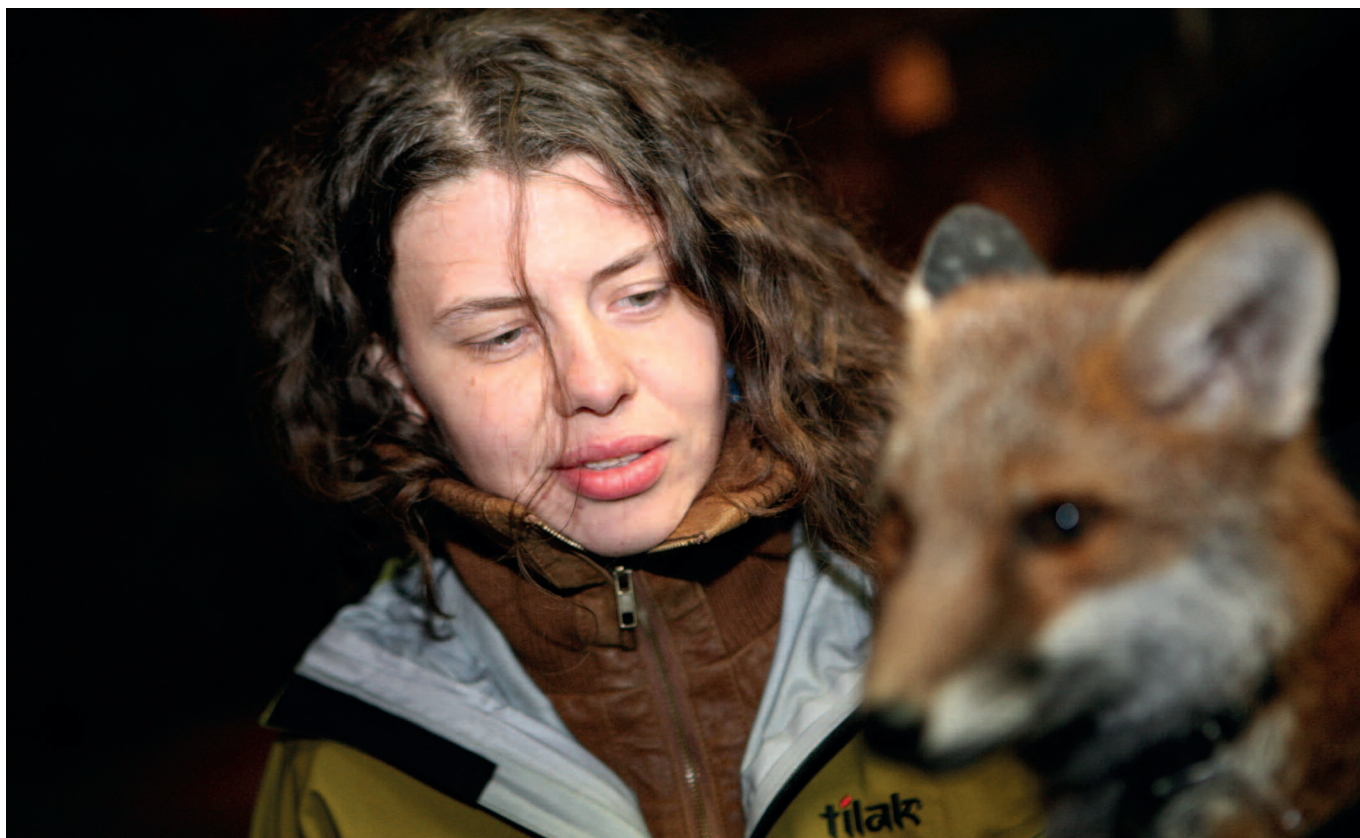
Film vypráví příběh sesterské lásky. Hlavní drama je postaveno na intimní linii vzájemného vztahu dvou sester s temnou minulostí, avšak je zde důležitá rovina sociální reality. Město Dublin je tu použito jako univerzální příklad jakéhokoli současného moderního evropského města zmítaného problémy střetu kultur, imigranty, nacionálními stereotypy a dalšími ekonomicky-politickými hledisky. Nahlížíme realitu skrze Alžbětinu zkušenost dívky z „jiné strany“. Reálné interiéry hotelů, imigrantských hospod a bytů podobně jako používání dialogů v rodné řeči hrdinů zvýrazňují napětí tohoto dramatu.

Dominující maloměstská společnost má přesnou a nezaměnitelnou roli v tomto vyprávění. Společenský tlak na hlavní hrdinku Alžbětu je velmi silný a nutí ji utíkat.

Protože hlavní téma filmu vypovídá obecně o dozrávání mladé dívky, film pojednává o sexu – nikoli však jen jako o jednom aspektu lásky. V tomto filmu je sex sám o sobě možností, jak dosáhnout fyzické, materiální a emocionální jistoty, protože sex je druhý základní instinkt po pudu sebezáchovy. Přesto sex není viníkem ústředního konfliktu obou sester. Hlavní napětí přichází z chápání sexu společností střední třídy. Pokrytectví a tabu týkající se tohoto tématu na veřejnosti vedou k potlačení osobnosti, sebeobviňování a vrcholí sebepoškozováním, jako v případě Alžběty. Alžbětina neschopnost komunikovat se sestrou a najít své místo ve vnějším světě uzavírá Alžbětu stále víc do vlastního světa. Alžběta dospívá díky řadě událostí, které se v jejím životě cyklicky opakují. Roztrhnutí kruhu je však možné až po akceptování sebe sama a přijetí zodpovědnosti za vlastní činy.

Způsob vedení kamery, práce s herci a využití filmové řeči jsou ve velmi úzké vazbě. Ruční kamera je zde partnerem pro herce a naopak. Divák by se měl zamyslet nad příčinami Alžbětina jednání, a tak narušit náš lidský zlovyk odsuzování druhých lidí. Lištičky si nekladou za cíl moralizovat nebo soudit, mým hlavním cílem je vyvolat diskuzi, a otevřít tak mysl a srdce diváků pro příběhy lidí kolem nás.

MIRA FORNAY – ROZHOVOR

Jak jste si vybírala téma pro svůj první celovečerní film? Proč právě středoevropská děvčata na britských ostrovech?

Od roku 2003 jsem studovala filmovou režii v Londýně na National Film and TV School (NFTS) a město bylo plné au pairek od nás. Před pár lety to byl doslova fenomén, ale i dnes je téma „imigrantů“ velice aktuální a krize to jenom podporuje. Bylo to fascinující, že jsem na každém kroku potkávala naše lidi a hlavně mladé holky. Holky, které odejdou z domova do neznáma často s úplně jinými představami, než jim přinese realita sama. Asi trochu naivní, ale velice odvážné a hezké holky. Život mimo domov je mění a ony dospívají. Většina z nich se domů těžko navrácí. Už nechtějí žít v vesnici, dokonce i středoevropská města jsou pro ně najednou malá. Hlavním tématem Lištiček není střet kultur Východ – Západ, když přijde do Londýna holka ze zapadlé vsi u Manchesteru, prožívá skoro stejné situace, jako když přijde holka ze slovenské vesnice. Pro holky od nás je tu však problém jazyka. No a samozřejmě tu hrají svou roli určité zafixované stereotypy na obou stranách – co si Britové myslí o nás z Východu a naopak. Takže film Lištičky má vyvrátit a zbourat stereotypy a podívat se na problém pohledem holek, které se pohybují na druhé straně „oficiálního“ světa východní a západní evropské kultury. Je to o tom, jak jsme si podobní a ne jak jsme odlišní. A o tom, co se stane, když se některé „nálepky“ strhnou.

Jak jste se dostala s filmem do Irska?

Lištičky byly původně psané pro Londýn, ale pak mi Simon Perry (bývalý ředitel New Cinema Fund v Londýně a současný ředitel IFB – Irish Film Board) nabídnul zafinancovat film částečně z Irska pod podmínkou přesunutí příběhu do této země. Nejprve jsem se toho bála. Po dlouhé přípravě jsem měla neskutečné množství materiálu z Londýna, kde jsem žila víc než tři roky. Na základě výzkumu jsem ve spolupráci se zkušenými dramaturgy z Londýna a Prahy vybudovala základní strukturu. Pak jsem udělala casting na hlavní role a začala pracovat s herci, kteří měli za úkol udělat svůj vlastní výzkum a dostali k tomu ode mne hromadu domácích úkolů. Na základě práce s herci a výzkumu pak vznikl scénář. A posun do Irska tomu jen prospěl. Byla to dobrá volba – a příběh to obohatilo. Současný Dublin zažívá emigrantskou vlnu Londýna z 80. let, což bylo pro příběh Lištiček velmi dobré.

Kde jste našla představitelku hlavní role Réku Derzsi a jak se na roli připravovala?

Reku jsem našla prostřednictvím slovenské castingové agentury Level. Vybírala jsem si mezi dvěma velice dobrými herečkami. Réka však na castingu překvapila – předvedla svou improvizaci úplně jinak, než jsem si představovala, a sedělo to – takže trochu magie a náhody. Na roli se poctivě připravovala. Chodila na angličtinu a také strávila jistý čas v irské rodině. Měli jsme náročné herecké přípravy. Ne že bychom zkoušeli scény, ale šlo hlavně o práci na charakteru a hledání pohybu v rámci lokací, protože jsem dostala od producentů jenom 28 natáčecích dní. Postava

Alžběta je typická antagonistka a je těžké se na ni napojit. Má silné tajemství, a i když divák neskutečně šťve, tak prostě chce vědět víc a její usilovnost je vlastně magnetem celého příběhu. Reka hrála každý den, její postava je skoro v každém záběru a to bylo na debut velice těžké. Uvidíte – máte chuť ji praštit, ale nakonec ji pochopíte. Tajemství jsou v našich životech jako kotvy. Dokud je nepojmenujeme, neodkryjeme a nepromluvíme si otevřeně, drží nás na jednom místě a točíme se jakoby v kruhu. O tom je příběh Alžběty a možná i ostatních postav filmu.

A co představitelky dalších rolí – Rita Banczi a Jitka Josková?

Ritu, která hraje Tinu, jsem objevila v Irsku, kam odešla za přítelem, ale na VŠMU patřila mezi nejlepší v ročníku Emílie Vášáryové. Když jsme ji pozvali na casting v Dublinu, byli jsme nadšeni, a moje irská agentka Maureen Hughes byla dokonce tak unesená, že ji začala prosazovat i v jiných televizních formátech. Rita se sice musela zdokonalit v angličtině, protože byla v Irsku jen půl roku, ale udělala na své postavě ohromný kus práce. Její Tina byla pro mě po Alžbětě nejdůležitější postavou. Je to příběh sesterské lásky, která se může vytratit, ale nezanikne.

Jitku Joskovou neboli Ducky jsem našla ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti v představení Lišky Bystroušky od Pitínského, za kterou byla nominována na Cenu Alfréda Radoka jako objev roku. Její tvář je k nezaplacení a věřím, že jí náš film pomůže v Čechách k další práci.

Jakým způsobem jste vybírala britské a irské herce?

S představitelem Steva, Tinina snoubence, jsme měli menší problém. Původně jsme začali točit s irským hercem Padraicem Delaneyem, který hrál ve filmu Kenna Loacha *The Wind That Shakes the Barley*, vítězném snímku oceněném Zlatou palmou na festivalu v Cannes v roce 2006. Dostal pak nabídku z Hollywoodu, a to se neodmítá. Moc mu to přeju, je to podle mě skvělé, prostě byl už „big“ pro debut, jak se říká v Irsku. Tak někdy příště... Ale nelituju, že se stala tahle náhoda. Našla jsem tak Aarona Monaghana, který poskládal rubikovu kostku za několik minut, četl Harryho Pottera a pak přišel na plac a udělal to na první dobrou.

Do role Travise – bipolárního manažera a punkera v jedné osobě – jsem obsadila dalšího známého irského televizního herce, Jonathana Byrna. Skvěle se s ním pracovalo, jeho schopnost improvizovat byla až magická a bavil celý tým.

Jeffa hraje Christopher Simpson, který se sice narodil v Dublinu, ale od svých čtyř let žije v Londýně. Kromě řady seriálů má za sebou hlavní roli v britsko-indickém filmu *Brick Lane*, který měl právě v době natáčení premiéru v Americe.

Z Londýna jsme taky museli přivést britského herce Nicholase Pinnocka, který hraje obchodníka se starožitnostmi Mika a který je v současné době už poměrně známým televizním hercem jak ze seriálů, tak dramát.

Skvělá práce, protože stejně jako mám ráda práci s kameramany a jinými tvůrčími složkami filmu, mám ráda práci s herci. Je neskutečně důležité mít inteligentní a tvořivé herce a já měla štěstí na herce i štáb. Kluci z Lištiček – od kameramana Toma přes designéra Jana Vlčka až po dokončování zvuku – mi byli oporou a také měli dostatek prostoru, aby ukázali, co v nich je. Je na jiných, aby to posoudili, ale já jsem spokojená.

Naprostá většina záběrů filmu se natáčela v Irsku. Jaká byla spolupráce s irským štábem – jak poslouchal debutující režisérku ze Slovenska?

Nebylo to o tom, že by mě někdo poslouchal, nebo neposlouchal. Byl tu jistý komunikační problém, protože se na placu mluvilo třemi jazyky. Ale zvládli jsme to s humorem, i když někdy na hranici únosnosti. Bylo to náročné natáčení, ale podle výsledku se vyplatilo. Jistým způsobem komplikovaná situace donutila celý štáb stoprocentně se soustředit jenom na práci a sjednotila nás. Bylo to neskutečné nadšení, ale také únava. Bylo to tak intenzivní, že to ani není možné vypovědět. Také neustále pršelo, skoro dva měsíce v kuse. Ale myslím, že jsme to zvládli a zůstanou jen ty dobré vzpomínky.

Lištičky jsou prvním celovečerním filmem v Čechách a na Slovensku točeným na RED – jak se s touto technologií pracovalo?

RED ONE byla dobrá volba – ačkoli to byl digitál, neplýtvali jsme materiálem, alespoň většinou. Já osobně jsem měla hrůzu z toho, že celý film je vlastně zapsaný na několikacentimetrové kartičce. Použití technologie RED ONE nám umožnila koprodukcí s postprodukční společností i/o post. Poskytli nám maximální podporu. Tomáš (kameraman Tomáš Sysel) to zvládl skvěle a výsledek je neuvěřitelný – většina lidí z festivalu si myslí, že jsme točili na 35 mm film. Neměla jsem představu, jak se dá v postprodukcii čarovat.

Proč název Lištičky?

Není to magický nebo čistě metaforický prvek filmu. Lišky opravdu v Dublinu (stejně jako v jiných irských i anglických městech) žijí. Tím, jak se rozšiřovalo město, byly vytlačovány ze svého přírodního prostředí. Migrovaly za potravou. Lišky se postupně přibližovaly do měst, začaly tam žít, asimilovaly se, což tak trochu připomíná osudy našich hrdinů – nejen našich holek, ale i příběh Mika, Travise nebo Jeffa. Já jsem měla v Londýně své dvě lišky, které jsem obden krmila.

A navíc, metafora Lištiček je skvělá – bylo zajímavé objevovat, jak se v extrémních situacích mohou stát lišky i z nás. Film Lištičky je proto také o liškách v nás, nejen v ženských postavách. Přestože městské lišky v Dublinu žijí léta, pro obyvatele města stále představují cosi cizorodého, nepřírozeného. Lidé je vnímají jako vetřelce, podobně jako cizince a přistěhovalce. Jsou někde mezi dvěma světy. Lidé, kteří opustí své domovy z ekonomických nebo politických důvodů, sedí jakoby na dvou židlích. My jsme je nazvali „gap people“ – lidé v mezeře, kteří jsou doma tam i onde a zároveň nikde.

O NATÁČENÍ

Film Lištičky se natáčel v Čechách (v okolí Prahy) v červenci a srpnu 2008 v Irsku (Dublin, Bray) a na začátku září v Čechách. Celkem 28 natáčecích dnů.

TVŮRCI

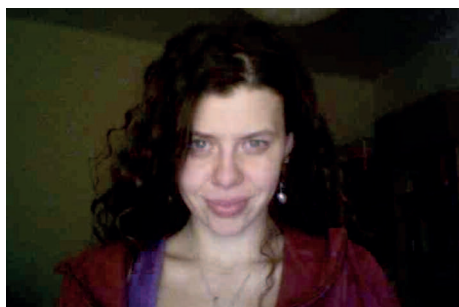
Kamera: Tomáš Sysel (CZ)

Výprava: Jan Vlček (CZ)

Zvuk: Daniel Němec (CZ)

Střih: Hedvika Hansalová (CZ)

Hudba: Tadeáš Věřčák (CZ), Aaron Goldberg (USA) www.aarongoldberg.com

MIRA FORNAY – REŽIE

Narodila se na Slovensku v rodině se slovensko-maďarsko-rakouskými předky. Vystudovala režii na pražské FAMU, kterou absolvovala filmem Malá nesdělení (2002). Ve studiu pokračovala na National Film and Television School UK (NFTS) ve Velké Británii. Natočila zde diplomový film, nízkorozpočtový snímek Alžběta (2004), který byl v Británii poprvé uveden v únoru 2005. Ještě tentýž rok byla Mira Fornay vybrána jako účastnice workshopu předního iránského režiséra Abbase Kiarostamiho. Nyní žije mezi Prahou a Berlínem, kde pracuje na novém celovečerním projektu. Její krátké hrané filmy, které natočila v letech 1995–2001, byly vybrány na mnoho zahraničních festivalů, kde získaly řadu cen.

Filmografie (režie)

2006–2009 Lištičky

2004 Alžběta (18 min., mini DV color, dolby digital) The Advanced Programme Diploma Film NFTS FESTIVALS: BIF Bristol 2005, IFF London etc.)

2002 Malá nesdělení (TV film, 22 min., 35 mm, colour) MA diploma film FAMU/ČT

Festivaly: IFF Premier Plans, Angers (France), IFF Rotterdam, IFF Telluride, IFF New York, IFF Kiev, IFF Teheran etc.

2000 Ex-pozice

2000 Hráb, ktoré sa hrávam

1999 Prach

1998 A ja tancujem...

1998 Origami

Ceny

2003 Nejlepší krátký film, IFF COTTBUS (Germany)

2003 Hlavní cena ART FILM FESTIVAL, Trenčianské Teplice (Slovensko)

2002 Nejlepší režisér FAMUfest (Czech republic)

Mira Fornay – autorka námětu

2006 Lištičky, 2000 Ex-pozice, 2000 Hráb, ktoré sa hrávam, 1998 Origami

Mira Fornay – scenáristka

2006 Lištičky, 2002 Malá nesdělení (TV film), 2000 Ex-pozice, 2000 Hráb, ktoré sa hrávam, 1999 Prach, 1998 A ja tancujem..., 1998 Origami

Asistentka režie

Ene bene

VIKTOR SCHWARCZ – PRODUCENT (CINEART TV PRAGUE)

Cineart je soukromá česká firma specializující se na produkci reklamních a korporátních spotů, hudebních klipů, dokumentárních a hraných filmů. Byla založena v roce 1991. Producent Viktor Schwarcz pracoval v různých produkčních funkcích ve Filmovém studiu Barrandov více než dvacet let. Spolupracoval na více než 90 hraných filmech, seriálech a zahraničních zakázkách. Jako vedoucí produkce zde dokončil 10 celovečerních filmů a dva seriály.

Jako producent realizoval ve své společnosti Cineart TV Prague filmy:

Pasti, pasti, pastičky (1998 – režie Věra Chytilová), Zpráva putování studentů Petra a Jakuba (2000 – režie Drahomíra Vihanová), Vyhnání z ráje (2001 – režie Věra Chytilová), Divoké včely (2001 – režie Bohdan Sláma) – debut, Vaterland – lovecký deník (2003 – režie David Jařab) – debut, Pusinky (2006 – režie Karin Babinská) – debut, Lištičky (2009 – režie Mira Fornay) – debut, Vnučka (2009 – režie Lenka Kny) – debut, Zemský ráj to na pohled (2009 – režie Irena Pavlásková).

HLAVNÍ ROLE – RÉKA DERZSI (ALŽBĚTA)

Narozena v roce 1984 v Bratislavě. Vystudovala Gymnázium s vyučovacím jazykem maďarským v Šamoríne (její rodiče, ona i sestra jsou maďarské národnosti). Po maturitě byla přijata jako herecká elévka do Jókaiho divadla v Komárně, kde působila jednu sezónu. Poté dostala nabídku do divadla Vidám szinpad v Budapešti, kde také jednu sezónu vystupovala. Momentálně dostudovala na VŠMU v Bratislavě obor herectví pod vedením profesora Emila Horvátha. Kromě rodné maďarštiny hovoří plynule slovensky, německy a částečně anglicky. Aktuálně hostuje na různých slovenských scénách, například v Městském divadle v Žilině nebo Prešporském divadle.

Divadlo:

Sen noci svatojánskej – škriatok (2003, Komárno)

Imposztor – Pieknowska (2003, Komárno)

Ako sa vám páči – dvorná dáma (2003, Budapešť)

Čierny Peter – Marie (2003, Budapešť)

Samovrah – Serfima (2006, VŠMU)

Sen noci svatojánskej – Hermia (2006, VŠMU)

Ako sa vám páči – Audrey (2006/07, Letné shakespearovské slávnosti)

Film:

Ružový partner (bakalářský film VŠMU, 2006)

Prenasledovanie (bakalářský film VŠMU, 2006)

Deň jedného herca (bakalářský film DAMU, 2006)

RÉKA DERZSI – ROZHOVOR

Jak byste představila z vašeho pohledu svou hrdinku?

Alžbeta vyrůstala v rodině bez otce na vesnici. Je mladá, labilní a ovlivnitelná, snadno druhými manipulovatelná. Chová se často trucovitě, nedospěle. Touží mít to, co má její starší sestra (komfort, cizince). V mužích hledá oporu a možná někoho, kdo by jí otce nahradil. Většinou si je proto idealizuje. Přitahují ji silné osobnosti. Chce, aby ji někdo miloval, aby byla pro někoho důležitá. Její reakce jsou nevyzpytatelné a impulzivní. Děsí ji samota. Je závislá na kamarádech a na své sestře. Neumí přijmout odpovědnost za sebe a své činy. Stále před sebou utíká. Neuvědomuje si, že řešit problém neznamena před ním utéct, ale postavit se mu tváří v tvář.

Kdybych to měla shrnout, řekla bych, že vidíme člověka, který dospívá... dospívá možná předčasně.

Co vás nejvíc překvapilo při natáčení filmu v Irsku?

Najvětší překvapení bylo, když sama režisérka zaskakovala za jednu herečku. To byla situace, která zaskočila, myslím, nás všechny. A překvapení bylo i to, že i navzdory nepříznivému a stále se měnícímu počasí a náročnosti časového plánu jsme Lištičky dokončili.

Nakolik autentický je ve filmu obraz života „východních“ au pairek v Irsku?

S opatrováním dětí zkušenosti nemám. Mám však hodně známých, které strávily pár měsíců v Anglii jako au pair. Vyzpovídala jsem je, a měla jsem dokonce možnost vyslechnout přednášku o životě opatrovatelek dětí ve Velké Británii od odbornice, která se na toto téma specializuje. A protože Mira Fornay před psaním scénáře dělala průzkum v Londýně a vyzpovídala rodiny zaměstnávajícími au pair, myslím, že obraz, který je nastavený v Lištičkách, se od reality v podstatě neliší.

O čem hlavně je podle vás příběh Lištiček? O sesterské lásce, touze po štěstí, problémech míchání kultur v moderním světě...?

Lištičky jsou o strachu ztratit blízké, o nevyjasněné minulosti, která nám mnohým ztrpčuje život, o dospívání, o hledání identity, o závisti, o životě v cizím světě a v neposlední řadě o sesterské lásce...

INFO

LIŠTIČKY / FOXES / PICCOLE VOLPI

83 min., color, 35 mm, Dolby Digital SR, natáčeno na RED ONE

Jazyk: slovenština, angličtina, čeština

Titulky: anglické, české, italské

KONTAKT

PR a mediální servis

Helena Hejčová

tel: +420 606 464 035

emial: hejcova@atlas.cz

producent (CZ)

Viktor Schwarcz

tel: +420 777 220 364

tel: +420 261 711 044

email: 261711044@iol.cz

Cineart TV Prague, s.r.o.

Vzdušná 1017/2, 142 00 Praha-Lhotka

sales agent

Film Europe

Marta Lamperová

tel: +420 739 592 040

E-mail: lamperova@filmeurope.eu

Office CZ

Branická 209

142 00 Praha

www.filmeurope.eu